KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2016/1

Dr. SZOLÁNSZKY ÁGOSTON
Szomorú Pászka és Örömteli Pászka

Ferenc pápa és Kirill pátriárka közös nyilatkozata

Templomszentelés Kisgejőcön

IRGALMASOK, MINT AZ ATYA

A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola a nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolával közösen felvételt hirdet Katekéta-lelkipásztori munkatárs alapképzési (BA) szakra

ÁLTALÁNOS TUDNIVALÓK:

- Képzési terület: hittudomány
- A képzés helye: II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola
- Felvételi keretszám: 30 fő
- Képzési költség: a felvételt nyert hallgatók részére ingyenes
- A képzés időtartama: 6 félév
- A képzés formája: tömbösített hétvégi képzés (csütörtök, péntek, szombat)
- Képzés rendszere a Főiskolán: Ukrajnában államilag nem akkreditált program keretében, 12 hetes szemeszter, egy félévben 6 teológiai tantárgy előadással és 3 teológiai tantárgy szemináriumi jelleggel
- A képzésben az vehet részt, aki sikeres felvételi vizsgát tesz; a felvételi vizsga írásbeli és szóbeli részből áll. *Az írásbeli felvételi vizsga az Ó- és Újszövetségi Szentírás, a szertartástani ismeretek és a katekizmus alapismereteiből tartalmaz kérdéseket, míg a szóbeli vizsga alkalmával alapvető hittani ismeretekből kapnak kérdéseket a jelentkezők, valamint a belső motiváció alapján kerül sor az elbeszélgetésre*
- Az Oklevél megszerzéséhez a tantárgyi követelmények teljesítése, szakdolgozat készítése és záróvizsgán való megvédése, valamint a záróvizsga letétele és egy középfokú komplex nyelvvizsga megléte szükséges.

A JELENTKEZÉS FELTÉTELEI:

- Kitöltött jelentkezési lap *(+ ajánlás, önéletrajz, keresztlevél, motivációs levél)*
- Érettségi bizonyítvány
- Személyi igazolvány egyszerű másolata
- 4 db igazolványkép
- Jelentkezni 2016. július 11. és 2016. augusztus 10. között lehet, minden munkanapon reggel 8 órától 17 óráig (a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán)
- A felvételi vizsga időpontja: 2016. augusztus 12.

A FELKÉSZÜLÉSHEZ AJÁNLOTT IRODALOM:

- Az Írások szerint (Görögkatolikus Hittankönyvek V. kötete)
- Velünk az Isten! (Görögkatolikus Hittankönyvek VI. kötete)
- Szentség a szenteknek (Görögkatolikus Hittankönyvek IV. kötete)
- Dicsérjétek az Urat! című hittankönyv (a római katolikusoknak)
- Magyar Katolikus Katekizmus

ÉRDEKLŐDNI ÉS JELENTKEZNI LEHET:

II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola,
Tanulmányi és Karrier-követési Osztály, Beregszász, Kossuth tér 6.

Milán munkácsi megyéspüspök és Nílus segédpüspök húsvéti üdvözlete

Krisztusban kedves testvérek!

Föltámadt Krisztus! Valóban föltámadt!

Az egyetemes egyházzal együtt az irgalmasság évét éljük meg, amely felhívja figyelmünket Isten irántunk tanúsított irgalmára. Irgalmasságának tetteire rácsodálkozunk, felidézzük az üdvösségtörténet során véghezvitt tetteit.

Isten irgalmasságának első tette a teremtésben nyilvánul meg: a világ megteremtésében, az élet és az ember teremtésében, akit a teremtés koronájává tett. Isten mindent szeretetből teremtett. Irgalmasságában megosztotta az emberrel az életet és a szeretetet. De az Isten és az ember ellensége, megkísértve az embert, szétszakította a szeretet kötelékét a Teremtő és teremtménye közt. Amikor az ember nem engedelmeskedett a Teremtőnek, megkockáztatta a következő lépést, és letépte az élet fájának a gyümölcsét, megismerve ezzel az örök halált. A Paradicsomból való kiűzésben nem büntetést látunk, hanem az embernek az örök haláltól való megmentését.

Isten irgalmasságának második nagy megnyilvánulása a Megváltó ígérete. Az aszszonytól született Jézus Krisztus összezúzta a kígyó fejét. Krisztusnak a megtestesülése, aki olyanná lett, mint mi – éhezett, szomjazott, igazi ember volt – Isten irgalmasságának következő megnyilvánulása, hiszen magára vállalta mindazt, ami az emberi természet velejárója. Krisztusban Isten emberek iráni nagy együttérzését tapasztalhatjuk meg.

A tékozló fiú, az irgalmas szamaritánus és más példabeszédekből is halljuk a krisztusi tanítás örömhírét Isten emberek iránti szeretetéről. Látjuk Isten szeretetét Krisztus arcán, abban a pillanatban, amikor kegyeskedett velünk együtt lenni a kenyér és bor színe alatt. Nem csak külsőleg akar velünk lenni. Közénk jön, eggyé akar válni velünk, testünk minden sejtjével. Az Eucharisztia szentségében látjuk Isten rendkívül nagy irgalmasságát, amint egyesül velünk. Odaadja azt, ami emberként neki a legértékesebb: az életét a bűneinkért. Keresztre feszítik az ősi bűnért és a mi bűneinkért. Isten irgalmasságának legnagyobb megnyilvánulása felénk, bűnös emberek felé ez a bocsánat, a bűneink elfeledése. Krisztus dicsőséges feltámadásával erőt adott nekünk, hogy felemelkedjünk a bűnből, és visszatérjünk az atyai szeretethez, testvéreinkhez, még ellenségeinkhez is. Még keresztre feszítve is igazolta hóhérait, mondván: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek."

Keresztségünk az az ajtó, amelyen keresztül bevezettek minket az egyházba. Megnyitották számunkra a szentségek felé vezető utat, egyesítettek bennünket Krisztus soha el nem múló szeretetével. Miközben az irgalmasság ajtaján átmegyünk ebben a jubileumi évben, emlékezzünk keresztségünkre, amelyet megnyitott nekünk az egyház. Ez a húsvéti titok összekötött bennünket Krisztus feltámadásának titkával. Ennek az erőnek a birtokában szerethetjük felebarátainkat és ellenségeinket. Nem kell már a bűn, a harag, a sértés, a gyűlölet és halál szolgálatában állnunk. Egyházunk ősi hagyománya a bűnbánat szentségét második keresztségnek nevezte. Buzgón járuljunk ehhez a szentséghez, hogy életet és Isten fiainak szabadságát merítsük belőle, nem csak nagyböjt idején, hanem mindig, amikor a bűn szolgáinak és rabjainak érezzük magunkat. Egyúttal buzdítom a papjainkat, hogy új lelkesedéssel legyenek az irgalmasság szolgálatának eszközei, benneteket pedig, kedves testvérek, arra, hogy vágyjatok Isten szeretetének ehhez a forrásához. Kívánunk mindnyájatoknak a feltámadás ünnepén békét, örömet, és azt a meggyőződést, hogy Isten szeretető és irgalmas irántunk, bűnösök iránt.

Főpásztori áldással:

Milán
munkácsi megyéspüspök

Nílus
segédpüspök

Kelt Ungváron, a püspöki rezidencián,
Krisztus feltámadásának fényes ünnepén,
az Úr 2016. évében
.

DR. SZOLÁNSZKY Ágoston: Szomorú Pászka és Örömteli Pászka

Ha valakinek feltennénk a kérdést arról, hogy hány Pászkát ünnepel, akkor bizonyára rögtön az lenne a válasz, hogy természetesen egyet. Többen talán azt mondanák, hogy jelképesen megünneplik a Julián naptár szerinti Húsvétot is, mert vannak rokonok vagy ismerősök, akik az ó-naptár szerint ünnepelnek és így van kihez vendégségbe menni, locsolózni. Pedig igazából mindenkinek két Pászkát kellene ünnepelnie, na nem a Gergely meg a Julián naptár szerintit, hanem a Szomorú és Örömteli Pászkát, vagyis, a Nagypénteket és a Húsvétot. Az ünnep tropája is magában foglalja mindkét Pászkát, hiszen „Feltámadt Krisztus halottaiból, legyőzte halállal a halált…"

Sajnos, sok ember számára a Húsvét ünnepe kimerül néhány hagyomány megőrzésében. Számos, magát keresztténynek, sőt katolikusnak valló ember értelmezése szerint, a Húsvét lényege a pászkaszentelés, mulatozás, locsolózás… Ezek az emberek, sajnos, még nagyon messze vannak a Húsvét igazi értelmétől. Mert mi is a Húsvét? Ha a szó etimológiáját nézzük, akkor rögtön szembetűnik a burkolatlan jelentése – a hús magunkhoz vétele. Eredetileg, a hús újbóli magunkhoz vételére utal, de ez csak azok számára fontos, akik valóban szigorúan böjtöltek és a nagyböjtben egyáltalán nem ettek húst. Másoknak viszont minden nap „húsvét" volt, mert ettek húst. Érdekes, hogy szó szerint ilyen, az ünnep értelmétől nagyon távollevő elnevezést, a magyaron kívül még egyedül az észt nyelvben lehet találni (észtül lihavõtt=húsvét). Bizonyára az észtek is igen szeretik a hasukat, na meg a húst. Sajnos, ezen kívül vannak még rosszabb elnevezések is, például az angolban az „Easter" a németben meg az „Ostern" amelyek jelentése egy germán istennő, Ostara a tavasz keleti úrnője (ünnepe a tavaszi nap-éj egyenlőség idején volt), tiszteletét rejtik. De félre a tréfát. Az ünnep eredeti megnevezése a héber peszáh szóból ered, amely átmenetet jelent. A zsidó nép Egyiptomból való kimenekülését és a vörös tengeren való átkelését jelzi. Ebből ered a „Pászcha" elnevezés, ami nem keverendő a „pászka" szóval, hiszen még az első átmenetet, addig a másik a húsvéti kenyeret hivatott jelezni. A keresztény Pászka – átmenet a bűnből a megigazulásba, a halálból az életbe, ahogyan ezt a húsvéti kánonba oly csodálatosan megénekeljük.

Tehát, a kereszténység legnagyobb ünnepe, a Pászka, az átmenetről szól. De ki, és hova megy át? Krisztus, Ő az, aki átmegy, mégpedig először az életből a halálba, aztán pedig a halálból az életbe. Ezt a két átmenetet nevezzük Szomorú és Örömteli Pászkának. Értelemszerűen, a Szomorú Pászkát Nagypénteken, az Örömteli Pászkát pedig a rákövetkező vasárnap ünnepeljük. Aki nem ünnepli átérzéssel a Szomorú Pászkát Nagypénteken – az nem tudja átélni az Örömteli Pászka lényegét sem. Ezért fontos, hogy két Pászkát ünnepeljünk, az egyiket szigorú böjttel és sajgó szívvel, a másikat pedig – bőségben és

örömben. A Nagypéntek böjti szigora leginkább abban nyilvánul meg, hogy az Egyház előírásaiban szigorú tilalom van Szent Liturgia végzésére, vagyis nincs Eucharisztia – nincs Szentáldozás. Lemondunk a világon fellelhető legnagyobb gyönyörről – Krisztus Teste és Vére magunkhoz vételéről, hogy így némileg együtt szenvedjünk Krisztussal, aki miérettünk mindenről lemondott és életét adta a mi üdvösségünkért. Kivétel csak akkor van, ahogy ez éven is megesik, amikor az Örömhírvétel ünnepe és a Nagypéntek ugyan arra a napra esik – ez esetben, tekintettel Örömhírvétel ünnepére, van Liturgia és Eucharisztia. Egy régi hagyomány is azt tartja, hogy Krisztus ugyanazon a napon, vagyis március 25-én, fogantatott és halt meg a Kereszten.

Érdekes, hogy az első keresztények számára nem Krisztus feltámadása volt a főünnep, hanem Krisztus kereszthalála, vagyis a Nagypéntek, és azt böjttel és imával ünnepelték. A Nagypéntek azért volt fontos, mert Krisztus valójában kereszthalálával váltott meg minket, Nagypénteken nyílt meg ismét a Mennyország – az Égi Édenkert kapuja. Akkoriban még nem volt külön ünnep, amely a feltámadást jelezte volna, az csak később lett beiktatva az Egyház életébe.

Valójában a 325-ben megtartott első Egyetemes Niceai Zsinat volt az, amely szabályzatot hozott a Húsvét ünneplésével kapcsolatban. Mivel addig a világ minden táján más és más időben és módon ünnepelték a Húsvétot, így a Zsinat meghatározta, hogy a Pászka ünnepét minden éven a tavaszi napéjegyenlőséget (március 21) követő első holdtölte utáni vasárnapon kell ünnepelni, vagyis leghamarabb március 22-én legkésőbb pedig április 25-én. Azt is hozzátették, hogy a zsidókkal együtt nem szabad ünnepelni. Ennek legfőbb okát nem az antiszemitizmusban, hanem az Evangéliumban találjuk. Az evangéliumi elbeszélés szerint, Krisztus a zsidó Pászka előtti napon, mely történetesen péntek volt, halt meg a Kereszten, szombaton volt a zsidó ünnep és rá egy napra, vasárnap – Krisztus feltámadt halottaiból. Ezért van az, hogy Krisztus keresztre feszítésére mindig pénteken emlékezik az Egyház, feltámadására pedig vasárnap. Hogy pedig kövessük a történelmi esemény zsidó húsvétjához való csatlakozást így a feltámadást csak a zsidó Húsvét után lehet ünnepelni. Fontos tudni, hogy ez a törvény még akkor született, amikor a Katolikus Egyház egésze a Julián naptár szerint élt. Amikor ugyanis 1582-ben megalapításra került, hogy a Julián naptár sajnos hibás, vagyis késik, és XIII Gergely Pápa rendeletére megtörtént a Gergely reform és bevezették a Gergely naptárt, akkor kiderült, hogy a Pászka dátuma többé már nem függhet a zsidó ünneptől, mivel gyakran jócskán megelőzi azt. Például, ez éven, a Gergely naptár szerinti Pászka vasárnap, március 27-re esik, mivel a valós napéjegyenlőség utáni első holdtölte március 23-án szerdára esik. A zsidó Pászka viszont csak április 22-én lesz, vagyis már a második holdtöltekor. Legkésőbb a Julián naptár szerint élők fognak ünnepelni, hiszen a hibás naptár számításai szerint, tisztán elméleti szinten, az első holdtölte csak április 26-án (13-án, de plusz 13 nap eltérés) lesz, így a Pászkát csak május 1-én (április 18-án, de plusz 13 nap eltéréssel) fogják ünnepelni.

A feltámadás örömét az Egyház azért ünnepli meg dicsőségesen, mert az jelzi Krisztus végleges győzelmét a halál és az enyészet felet, no meg a mi feltámadásunkat is ábrázolja Krisztusban. Jézus az Evangéliumban egyértelműen kijelentette, hogy mindenki fel fog támadni az utolsó napon. A különbség csak az lesz, hogy egyesek az örök boldogságra, még mások az örök kárhozatra fognak feltámadni. Ezt idézte fel az Egyház a böjtöt megelőző Húshagyó vasárnapon. Nagypénteken, a Szomorú Pászka ünnepén mindenki megtudhatja, hogy milyen feltámadás vár reá – örömteli vagy kárhozatos. Akinek a szívét s lelkét nem terheli halálos bűn, aki bűneit az Irgalmas Krisztus lábainál hagyta a Kereszt tövében a Szentgyónás által, arra valószínűleg az örömteli feltámadás vár. Aki pedig nem akar megválni bűneitől, aki nem fordul Isten Irgalmasságához a szentgyónás által, az viszont az örök kárhozat árnyékában él.

Minden ember életében ott van a Szomorú Pászka és az Örömteli Pászka. Egyik – az élet földi fázisában, a másik pedig – a mulandó világ elhagyása után vár ránk. Aki Szomorú Pászkáját megéli a földön, aki megtér és megbánja bűneit, arra az örök Örömteli Pászka vár. Aki pedig csak a földi örömöket hajhássza és bűneiben megrögzött, annak a Pászka csak az örök szomorúságot jelentheti. Ezért hullassunk most bűnbánó könnyeket, esedezzünk az Irgalmas Istenhez, változtassuk meg életünket hogy az örök életbe átmenve, megélvén saját átmenetünket – Pászkánkat, öt legyünk a mi Üdvözítőnk színe előtt a Mennyben végtelenül dicsőítvén Őt az Atyával és Szentlélekkel. Ámen.

ÁBRÁNY Krisztián:
Egyházi szolgálat

Mostani cikkemben részben a papi szolgálatról írok. Mivel a pap híveivel együtt igyekszik elérni az üdvösséget, ezért egyházközségeink tagjaihoz is fordulok, néhány szempontot felvillantva.

A II. Vatikáni Zsinat, a papok feladatait a következő főbb területekben határozza meg (a teljesség igénye nélkül):

- *Az evangélium igazságának hirdetése, a hallgatóság szükségletei és az igehirdető karizmáira való tekintettel.*
- *A szentségek és az Eucharisztia szolgálata, melyen belül minden szentség az Eukarisztiához tartozik és arra irányul.*
- *A papoknak szolgálatuk közben nagyon emberségesnek kell lenniük.*
- *A szegények és gyengék iránti figyelem.*
- *Törekvés, valódi keresztény közösség kialakítására.*

Isidor Baumgartner szerint, mai világunkban leginkább a személyes kapcsolatok utáni igény észlelhető az Egyházzal szemben, ahol az emberek nem csak, mint egy nagy közösség részei, hanem mint egyének, vágynak a figyelemre és törődésre. Különös tekintettel gondolhatunk itt a krízisekben, betegségekben és határhelyzetekben lévőkre. Sokan ma is mentőállomásként gondolnak az Egyházakra, melyek a „hajótörötteket" hivatottak megmenteni.

Ezzel kapcsolatban hozza azt a történetet, mely egy kis mentőállomásról szól, ahol önkéntesek dolgoztak egy veszélyes partszakasz közelében. A kimentettek és a helyiek egyaránt pénzt adományoztak, hogy támogassák az önkéntesek munkáját. S nemsokára egy komfortos mentőközponttá alakult a kis állomás, melyben szabadidős tevékenységeket is lehetett folytatni. Az önkéntesek már vezető pozíciót töltöttek be és a mentésre legénységet béreltek fel. Egy jubileumi ünnepség alkalmával egy nagy hajó feneklett meg. Mivel a vezetőség nem akarta megzavarni az ünnepséget, illetve kímélni akarták a berendezést az ázott matrózoktól, sátrakat állíttattak fel a parton, ahol reggelig elszállásolták a hajótörötteket. Ezt követően néhányan kiléptek a klubból. A történet így végződik: „Ez a tengerparti szakasz még mindig sok hajó végzetét okozza, de a legtöbb hajótörött megfullad."

A fenti történet egyaránt igaz lehet ránk, papokra, egyházközségekre, családokra, barátságokra vonatkozóan. Ha bárki elveszíti a lényeg látását, akkor abból sok keserűség és pusztulás származhat. Ha Isten előtt tesszük mérlegre a vágyainkat és céljainkat, könnyebben látjuk meg a lényeget, vagy vesszük észre újra, amit talán valamikor, valamiért elveszítettünk.

Fiatal papnövendékekkel készítettek egy felmérést néhány évtizeddel ezelőtt Németországban, ahol megkérdezték tőlük, mire szeretnék majd a legnagyobb hangsúlyt fektetni papi szolgálatukban. Egyöntetűen a személyes pasztorációt, jelölték meg elsődleges célként. Néhány évvel később, amikor újra megkeresték őket már papként, kiderült, hogy épp ezen

a területen nem sikerült megvalósítani egykori terveiket. Természetesen sok más területen kiemelkedően teljesítettek.

A személyes lelki beszélgetésekre általában már kevés ideje és energiája marad a papoknak. Az igehirdetés és tanítás gyakran megelőzik – alkalmanként háttérbe szorítják – a személyes kísérést. Paul Matussek szerint ezért válik egyre népszerűbbé a pszichoterápia, s ezzel együtt ezért fordulnak el mind többen az Egyházaktól. Nálunk, talán nem is annyira a pszichológusok vagy pszicho terapeuták felé fordulnak – több ok miatt – hanem jósnőkhöz, szektákhoz stb...

Mindemellett fontos hangsúlyozni, hogy nagy kihívást jelent a lelkipásztori szolgálaton belül a különféle küldetések és feladatok megfelelő és egészséges egyensúlyban tartása. Különösen akkor, amikor az egyes papok egyházközségeiken belül egyszerre több feladattal vannak megbízva.

A hívek joggal várják el saját papjuktól, hogy fordítson figyelmet rájuk, törődjön velük, hiszen ez a pap kötelessége, hivatásából fakadó küldetése. Ugyanakkor, nem szabad arról sem megfeledkeznünk, hogy a híveknek is vannak kötelezettségeik és feladataik. Minél inkább lehetővé teszi a közösség saját papja számára, hogy arra összpontosíthassa figyelmét, ami igazán lényeges, annál könnyebben és hatékonyabban tud hivatásának élni.

Emellett érdemes elgondolkodni azon, hogy egyes feladatokat – mely nyílván gyakran meg is történik – vajon el tud e, el akar e látni bárki a hívek közül. S itt nem csak az egyháztanácstagokra gondolok. Meggyőződésem, hogy mindenki tudna tenni valamit egyházközségéért, amit gyakran nem tesz meg, arra hivatkozva, hogy az nem az ő dolga, nem tudja megtenni, nem ér rá stb. Az esetek többségében, nem arról van szó, hogy nem tudunk valamit megtenni, hanem sokkal inkább arról, hogy nem akarjuk. Ha viszont akarunk valamit tenni, akkor keressük azokat a lehetőségeket, amelyek segítenek talán néha aprónak tűnő szolgálataink megvalósításában.

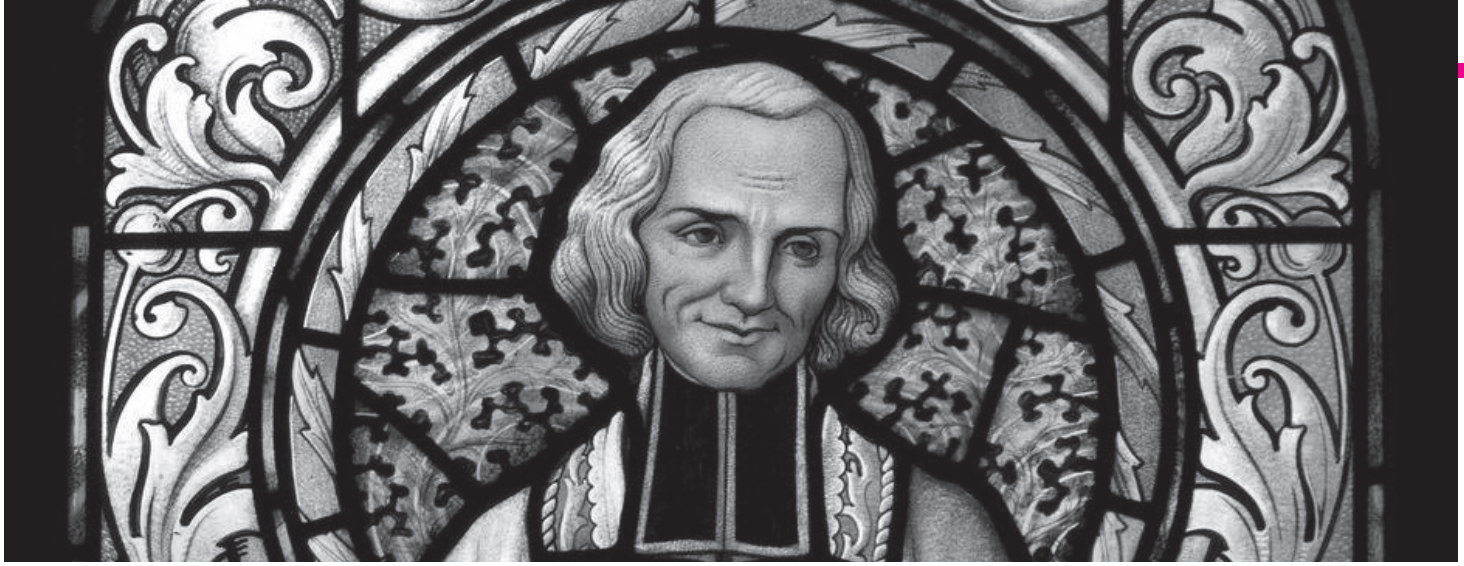
Néha egyetlen percen, egyetlen döntésen is sok múlhat. Az első századok keresztényei tudtak úgy élni, hogy a környezetükben élő pogányok felfigyeltek megélt krisztusi szeretetükre. Ahhoz, hogy visszataláljunk, illetve még inkább megélhessük ezt a fajta szeretetet, elengedhetetlen, hogy ki-ki találjon rá arra, amit meg tud tenni közösségéért, egyházáért, családjáért, munkájáért, hivatásáért.

Olyan szép az, mikor az ember - én, te, Ön - örömmel tud szolgálni, áldozatot hozni. Mert „Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked." (Mt 6,4)

Látjuk, milyen hatékonyan osztja meg a sátán a népeket, nemzeteket, közösségeket és családokat. Természetesen imádkoznunk kell azért, hogy mindez megszűnjön, hogy Isten országa nyerjen teret. De tennünk is kell. Ahelyett, hogy azon siránkoznánk mi mindent nem vagyunk képesek megtenni, keressük meg azt, ami rajtunk múlik. Erről kellesz majd egyszer számot adnunk.

Különösen alkalmas idő ezek átgondolására a nagyböjti-húsvéti időszak, amikor Istenhez, szeretteinkhez, felebarátainkhoz s talán önmagunk jobb megértéséhez igyekszünk közelebb kerülni.

A cikk szerzője csepei áldozópap, mentálhigiénés szakemeber

Vianney Szent János gyakorlati tanácsai gyónóknak

A papok leendő védőszentje, aki sokszor napi 18 órán át gyóntatta az Arsba özönlő bűnbánókat, hat szempontot hangsúlyozott a szentgyónással kapcsolatban.

Az arsi plébános **először** is arra biztatta a bűnbánókat, hogy világosan, érthetően, töredelmesen gyónjanak. Megfelelő felkészüléssel – mondta – az is percek alatt elvégezheti gyónását, aki évek óta nem gyónt. A fecsegésre hajlamosaknak, akik szükségtelen részletekkel bővítették bűnvallomásukat, segített, hogy rövidebbre fogják és csak a bűn elkövetésének közvetlen körülményeire korlátozzák mondandójukat. Ezt elsősorban nem azért tette, hogy megrövidítse a gyónás idejét, hanem mert az volt a tapasztalata, hogy minél több részletet mond el a gyónó, annál kevésbé bánja a bűneit; ahelyett, hogy megfogalmazná bűnei indítóokát, különböző kiegészítésekkel próbálja megmagyarázni vagy kimagyarázni őket. „Kerüljétek a haszontalan vádaskodást! Pazaroljátok vele a gyóntató idejét, fárasztjátok a többi gyónásra várakozót, és kioltjátok az áhítatot" – tanította.

Másodszor: igyekezett eloszlatni a gyónásra készülők félelmeit. Tudta, hogy sokan azért nem akarnak gyónni, mert félnek, hogy mit gondol majd róluk a pap. Biztosította őket, hogy nem tudnak olyat mondani, amin a pap megbotránkozna. „Megalázó, amikor a bűneitekkel vádoljátok magatokat? A pap jól tudja, mire vagytok képesek." Majd elmondta, mit él át a pap, amikor a gyónó alázatosan és Isten irgalmában bizakodva vádolja magát: „A pap könyörületet érez irántatok – mondta –, veletek együtt zokog" (amit Vianney Szent János sokszor maga is megtett).

Harmadszor arra törekedett, hogy gyónói imádságos lelkülettel fogadják a szentségi feloldozást és megértsék jelentőségét. „Amikor a pap megadja a feloldozást, egyetlen dologra kell gondolnunk: hogy a Jóisten vére ömlik át a lelkünkön, hogy megmossa, megtisztítsa és olyan ragyogóvá tegye, mint a keresztség után volt." A feloldozás, akárcsak a keresztség, hatalmas csoda: a bűn miatt halott lélek feltámadásának csodája. Előfordul, főleg amikor sokan várakoznak szentgyónásra, hogy a gyónók már a feloldozás szövege alatt mondani kezdik a bánatimát. Az arsi plébános nem kedvelte az efféle „többfunkciós üzemmódot". Inkább azt tanácsolta a gyónóknak, hogy lassítsanak, és elmélkedjenek azon, mi is történik. Meg volt győződve róla, hogy így egyre jobban megszeretik a bűnbánat szentségét és egyre több gyümölcsét fogják élvezni.

Negyedszer: Vianney Szent János sokszor biztatta a híveket és a gyónókat, hogy imádkozzanak gyóntatóikért. „A bűnbánóknak azért kell imádkozniuk, hogy a Jóisten megadja gyóntatóiknak a szükséges megvilágosítást és kegyelmet" – mondogatta. Õ maga imádkozott és böjtölt a gyónóiért, és tőlük is ugyanezt kérte saját magáért és paptestvéreiért. Talán nincs még egy pap az egyháztörténelemben, aki nála jobban tudta volna, mekkora szüksége van a gyóntatónak az imádságra, hogy minden bűnbánó esetében hatékonyan cselekedhessen az Isteni Orvos nevében. Isten kegyelmére van szüksége, hogy ne csak a bűnt, hanem a bűnöst is megértse, hogy türelmes tudjon maradni azokkal, akik próbára teszik a türelmét, kedves az érzékenyekkel, határozott azokkal, akiknek egy egészséges lelki fenékberúgásra van szükségük; hogy együtt zokogjon azokkal, akik nem éreznek bűnbánatot, hogy reményt adjon az elkeseredetteknek, világos útmutatást az eltévedteknek; s hogy tudja, mit mondjon és mit ne, hogy a bűnös elforduljon a bűntől és hűséges legyen az evangéliumhoz.

Nagyon fontos, hogy a hívek, amint Vianney Szent János tanácsolja, imádkozzanak a gyóntató papokért. Aki nem pap, szinte el sem tudja képzelni, mennyire nehéz a gyóntatónak megtalálnia az igazságosság és az irgalom rendkívül kényes egyensúlyát, amikor például olyasvalakit gyóntat, aki égbekiáltó bűnt követett el. Alig tudja elképzelni, mekkora fájdalmat él át, amikor nem oldozhat fel valakit, aki

nem hajlandó lemondani a következő bűnalkalomról; vagy amikor egy gyerek szinte megfagy, és nem hajlandó megszólalni a gyóntatószékben. Nehéz elgondolni, milyen az, amikor valaki teljesen érthetetlenül viselkedik, s mégis mintha erkölcsi útmutatást kérne, vajon bűnös dolgot tett-e. És szinte megoldhatatlan, amikor egy-egy gyónó olyan, munkahelyen vagy a családban felmerülő erkölcsi kérdésben kér útmutatást, amely előtt a legnagyobb teológusok is tanácstalanul állnának. S ha ráadásul mindez öt perccel a mise kezdete előtt történik...! Mindezek és még sok más ok miatt: imádkozzunk a gyóntatókért!

Ötödször, a papok védőszentje mindig emlékeztette gyónóit, hogy ha Isten irgalmában szeretnének részesülni, nekik is irgalmasnak kell lenniük másokkal. „Ha nem bocsáttok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket" – mondja Jézus az evangéliumban (Mt 6,15). Sokszor a lelkükre kötötte, hogy a kapott feloldozás fejében hetvenszer hétszer kell megbocsátaniuk másoknak. „A Jóisten csak azoknak bocsát meg, akik megbocsátanak. Ez a törvény."

Végül Vianney Szent János nemcsak megbocsátásra buzdította gyónóit, hanem arra is, hogy másokat is biztassanak Isten megbocsátásának elfogadására. A bűnbánat szentségének örömteli apostolaivá próbálta tenni őket, akik családjukban és tágabb környezetükben hirdetik, mekkora örömet jelent, hogy bűneik megbocsáttattak. Egyetlen boldog „ügyfél" tanúságtétele többet ér, mint száz szentbeszéd a bűnbánat szentségéről. Az, hogy robbanásszerűen nőtt a jelentéktelen kis Arsba érkező gyónók száma, nemcsak Isten kegyelmének és a plébános imáinak köszönhető, hanem a sok bűnbánó tanúságtételének is, akiknek örömteli beszámolói minden reklámnál többet jelentettek.

Nagy tanulság ez valamennyiünk számára azokkal kapcsolatban, akikről tudjuk: nagyon rászorulnak Isten irgalmára. Legtöbbször nem azzal tudjuk visszatéríteni őket, hogy nekik szegezzük: menjenek el gyónni – hanem azzal, hogy mi magunk szentgyónáshoz járulunk, és utána elmondjuk nekik, milyen hatalmas örömet jelent, hogy kiengesztelődtünk az Atyával.

A cikk P. Roger J. Landry írásának összefoglalója (forrás: catholicity.com).

Forrás: Magyar Kurír

Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Szent Miklós Zarándokközpontja

„Krisztushoz Márián keresztül" – *zarándoklat az Irgalmasság Jubileumi évében.*

Május 7-17.: Milánó – Lourdes – Barcelona – Marseille – Savona – Pisa – Róma /részvétel a pünkösdi Pápai Liturgián/ – Velence – Máriapócs.
390 Eu + 100 hrivnya. Félpanziós ellátás
/jelentkezési határidő – április 15./

„Búcsúra a Szent Péter Bazilikában és tengerparti pihenés" – *zarándoklat az Irgalmasság Jubileumi évében.*

Június 24 - Julius 3.: Mátraverebély-Szentkút – Budapest – Rimini – San Marino – Róma /részvétel június 29-én a Szent Péter Bazilika búcsú ünnepén, a Pápai Liturgián/ – Bologna – Padova – Velence – Máriapócs.
345 Eu + 100 hrivnya. Félpanziós ellátás
/jelentkezési határidő – május 30./

Idegenvezetés, igény szerint, magyar nyelven is.
További információkért hívja Szolánszky Ágoston atyát, a zarándokközpont vezetőjét.
Tel.: +380990277597.

A házasság legalattomosabb ellensége

Házassági tanácsadók szerint a konfliktusok és a válások egyik fő oka a nyaggatás. A süket fülre vett kérések ismételgetése éppoly romboló lehet, mint a hűtlenség vagy az anyagi problémák.

Minden házaspár számára ismerős helyzet, amikor az egyik fél ismételten kér valamit, a másik ismételten nem reagál, és mindketten egyre ingerültebbek lesznek. Scott Wetzler New York-i pszichológus, magatartáskutató szerint a kérések ismételgetése ördögi kör: az egyik unja a követelőzést és visszahúzódik, mire a másik még inkább mondja a magáét. A nyaggatásra való hajlam személyiségtől is függ – teszi hozzá. Nagyon lelkiismeretes, kényszeres vagy szorongó embernek nehéz nem noszogatnia a társát, főleg ha az lassú vagy szeret mindent az utolsó pillanatra hagyni. A tunyaság, a lusta természet viszont bárkiből előhozza az állandó nógatást.

Szakértők szerint a nők hajlamosabbak a nyaggatásra, mert természettől fogva jobban szívükön viselik az otthont, a családi életet. A feleség általában érzékenyebb is; úgy véli, ha a kérése nem fontos a férjének, bizonyára ő maga sem az. Persze ha ilyenkor nyaggatni kezdi, azzal csak tetézi a bajt. A férfiak viszont sokszor abban hibáznak, hogy nem válaszolnak világosan a feleségüknek. A férfi gyakran azért nem vesz tudomást felesége noszogatásáról, mert még nem tudja a választ, vagy mert tudja, hogy az kedvezőtlen. De előfordul, hogy azért nem felel, mert nem tartja annyira sürgősnek a feladat elvégzését, vagy mert bosszantja, hogy olyan a helyzet, mintha kisfiú lenne, akit szid az anyukája.

Howard Markman házassági tanácsadó, a Denveri Egyetem pszichológiaprofesszora szerint a nyaggatás akkor válik komoly szétválasztó erővé, amikor a házaspár nem az alapproblémát próbálja kezelni, hanem magáról a követelőzésről kezd vitatkozni. Harmincéves tapasztalata alapján úgy véli, a probléma előbb-utóbb minden házasságban megjelenik, ám ha a házaspár vissza tudja szorítani, nagy eséllyel együtt tudnak maradni. A jó hír pedig az, hogy a jelenség valóban kezelhető.

A legfontosabb, hogy a házaspár felismerje: ha magáról a követelőzésről kezdenek vitatkozni, egy helyben járnak. Inkább arra igyekezzenek rájönni, mitől ideges a másik. Lehet, hogy a férj nem lusta és szeretetlen, hanem túlterhelt és kimerült? Lehet, hogy a feleség nem bizalmatlan, hanem túl sok feladatot igyekszik kezelni?

Íme néhány további ötlet:

• Keressétek a kérések kifejezésének nem bántó, kedves vagy humoros módját! Egy feleség sokszor cetlikre írja a kéréseit, mosolygós fejjel illusztrálva; máskor a megjavítandó háztartási eszköz nevében ír levelet: „Nagy szükségem van a segítségedre. Teljesen eldugultam. Hűséges kádlefolyód." A leírt kérés nem nyomasztja a másikat; elkerülhető vele az idegeskedés, a követelőzés, a szóváltás.

• Mindketten higgadjatok le! Mondjátok ki, hogy az állandó noszogatás a probléma, és keressetek rá közösen megoldást! Lehet, hogy változtatni kell a viselkedéseteken; hasznos lehet, ha megfogalmaztok néhány új szabályt.

• Próbáld a másik szemszögéből nézni a dolgot: ne gondold, hogy segíted azzal, hogy ismételten figyelmezteted az elvégzendő feladatokra! Talán inkább úgy érzi, nem értékeled kellően, amit már megtett vagy amit éppen tesz.

• Ha kérésed van a másik felé, mindig egyes szám első személyben beszélj: „(Én) Kérlek, fizesd be a számlát!", nem pedig: „(Te) Sosem fizeted be időben a számlát!"

• Indokold meg a kérést! Pl.: „Amikor későn fizeted be a számlát, mindig annyira idegeskedem, hogy marad-e elég pénz a hónap végén."

• Csak reális, igazán szükséges dolgot kérj! Tényleg most azonnal ki kell cserélni azt a villanykörtét?

• Adj időt! Kérd meg a társadat, hogy végezzen el valamit pl. vasárnap estig, de hadd döntse el ő, hogy számára mikor a legalkalmasabb!

• Ha a társad nyaggat, válaszolj világosan! Mondd meg neki őszintén, meg tudod-e tenni, amit kér, és mikor; azután tégy úgy, ahogy megígérted.

• Gondolkozz más megoldáson! Lehet, hogy érdemesebb szakembert hívni, mint követelőzéssel, vitatkozással terhelni a kapcsolatotokat!

Forrás: wsj.com
Magyar Kurír (mk)

GyeRekoLDaL

Sziasztok Gyerkőcök!

Húsvét ünnepére néhány locsolóverset választottam, hogy a fiúk ne csak locsolkodással tiszteljék meg a szebbik nemet, hanem egy-egy verssel is köszöntsék őket húsvét hétfőjén.

A lányok számára pedig hímes tojás mintákat küldök, melyek alapján szépen festett tojásokkal díjazhatják a locsolókat.

Áldott húsvéti ünnepet kívánok mindannyiótoknak!

Anita néni

E háznak kertjében van egy rózsató,
Azt gondozza, azt öntözi a Jó Teremtő,
Vizet öntök a fejére,
Szálljon áldás a kezére,
Az Istentől kérem,
Piros tojás a bérem.

Patak mellett mentem, azt súgta egy harcsa:
Van e háznál kislány, hogy az Isten tartsa.
Meglocsolnám rózsavízzel, hogyha elôjönne,
Akkor az a kicsi lány jaj de nagyot nône!

Már eljött az idő, hogy megújuljatok,
A Szentlélek Isten szálljon tireátok.
No, ti cimboráim, csuporra, vederre,
Adjuk meg a lánynak a tisztet reggelre!
Hanem egy szót szólok ezen szép leánynak,
Adjon egy pár hímest,
Szívembol kívánom, kegyelem magának!

Eljött a szép húsvét reggele,
Feltámadásunk édes ünnepe.

Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdet ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.

Tündérország rózsái közt gyöngyharmatot szedtem,
Akit azzal meglocsolok, megáldja az Isten.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebeimbe belefférnek a piros tojások.

Húsvét másodnapján régi szokás szerint
Fogadják szívesen az öntözőlegényt.
Én a legénységhez igen kicsi vagyok,
De öntözőlegénynek mégis csak felcsapok.
Minden esztendőben ilyenkor itt vagyok
Ha a locsolásért pirostojást kapok.

Adjon a jó Isten,
Boldog ünnepeket!
Mindenféle jókkal
Lásson el titeket.
Az öreg nagyanyám
Ily köszöntőt hagyott,
Örvendjetek vigan,
Jézus feltámadott.
Öröm ez tinéktek,
Énnekem és másnak,
De én is örülök
A himes tojásnak.
Adjanak hát nékem
Néhány piros tojást,
Hogy jó kedvvel menje
Az utamra tovább.

Öröm, hogy itt a feltámadás!
Elkészült a pirostojás!
Húsvét ünnep
emlékére,
Keresztények
örömére:
Adjon Isten jó, bő
áldást,
Köszönöm a szíves
látást!

ESPÁN Rita:

A tudomány jövőbe mutató felelősség

Február 25-én harmadik alkalommal szervezte meg Keresztény Tudományos Diákköri Konferenciáját a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Görögkatolikus Főiskolai Lelkészsége (GörögKör) és az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium.

A konferencia megnyitóján Marosi István, a GörögKör és az Ortutay-kollégium vezetője elmondta: a konferencia célja, hogy közelebb vigye a tudományt a kereszténységhez, ugyanakkor rávezesse a keresztény fiatalokat, diákokat arra, hogy vallási és keresztény szempontból is vizsgáljanak egy-egy témát. Werner Arber, a Pápai Tudományos Akadémia elnöke szerint: „A tudomány utat nyit új technológiai alkalmazások számára, amelyek javítják az életet és az ember környezetét, formálva ezáltal a jövőt. Ilyen értelemben az Egyház, a civil társadalom, a gazdaság és a tudomány arra hivatott, hogy felvállalja a társfelelősséget a jövő egy új koncepciójának kidolgozásáért, amely hosszú távon előnyös lesz az egész emberiség számára." E gondolat képezte az idei konferencia vezérfonalát. Marosi István emlékeztetett továbbá arra, hogy két évvel ezelőtt ünnepelte a 40 évig illegalitásban működött görögkatolikus egyház újraéledésének, legalizációjának 25. évfordulóját. Ezen újraindulás kiemelkedő alakja volt dr. Ortutay Elemér hitvalló görögkatolikus pap, teológiai doktor, aki idén lenne 100 éves. Őt 1949-ben 25 évnyi börtönre ítélték, mert nem tagadta meg hitét. Az illegalitás éveiben nagy figyelmet fordított a papnövendékek felkészítésére és „egyszemélyes teológián" képezte a papokat. Példamutató munkássága, kitartása méltatásaként a GörögKör konferenciája ettől az évtől az ő nevét viseli, ahogyan a szeptemberben elindult görögkatolikus kollégium is. A GörögKör ezzel is mutatja: próbálja továbbvinni azt a felelősséget, amely Ortutay Elemér és hitvallótársai életét és munkásságát jellemezte.

Dr. Rácz Béla, a főiskola rektorhelyettese arról szólt, hogy a tudományos kutatások érettséget és felkészültséget igényelnek a diákok részéről. E folyamatban nem elhanyagolható szerepe van a témavezetőknek. A diáknak úgy kell végeznie kutatásait, hogy azok valóban érdemi eredményeket hozzanak.

Mányi István beregszászi magyar konzul a konferencia kapcsán kiemelte: a hasonló alkalmak teremtenek lehetőséget a kutatók számára, hogy megismerjék őket, és ők is megismerjék fiatal kutatótársaikat, hiszen ez hozzájárul a kutatások eredményesebbé és mélyrehatóbbá tételéhez.

A nyitóbeszédeket követően dr. Verdes Miklós, a nyíregyházai Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola tanára tartott nyitóelőadást a hit és az érték közötti kapcsolatról, s arról, ami ezeket összeköti: a bölcsességről.

A III. Ortutay Elemér Keresztény Tudományos Diákköri Konferencián ez alkalommal az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Rákóczi-főiskola, a Debreceni Egyetem és a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola diákjai mutatták be kutatásaik keresztény vonalát. Munkáikat és előadásukat az előzetes értékelés után hét főből álló értékelő bizottság véleményezte, pontozta. A zsűriben a főiskola tanárai, Szamborovszkyné dr. Nagy Ibolya, dr. Kohut Erzsébet, dr. Csatáry György, dr. Molnár József, dr. Radvánszky Ferenc, Gazdag Vilmos (Momentum Doctorandus), illetve dr. Verdes Miklós foglaltak helyet.

A következő eredmények születtek: I. Szaplonczay Máté (Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola), II. Bodnár Alexandra (Eötvös Loránd Tudományegyetem), III. Hiába Krisztina (II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola). Esperesi különdíjban a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola papnövendéke, Varga Csaba részesült.

Görögkatolikus Sajtó Iroda (GSI):

Templomszentelés Kisgejőcön

Március 13-án, nagyböjt 5. vasárnapján szentelték fel az Ungvári járásban található Kisgejőcön az új görögkatolikus templomot Istenszülő Szűz Mária elhunyta és mennybevitele tiszteletére.

A templom felszentelését Milán Šašik püspök atya végezte, Ambrus József kisgejőci görögkatolikus lelkész és az Ungvári járás magyar ajkú papjainak koncelebrálásával.

A Szent Liturgiát jelen volt Nagy István kisgejőci református lelkész és Orosz Ildikó, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola elnöke, aki maga is kisgejőci származású.

A felszenteléssel a kisgejőciek régi vágya teljesült most. A község görögkatolikus múltja még a monarchia idején kezdődött; 1932-ben már 130 hívő vallotta magát görögkatolikusnak a községben. 1939-ben sikerült a közösségnek egy épületet vásárolnia, amelyet kápolnává alakítottak át, és így megkezdődhetett a liturgikus élet.

Ezt az épületet először 1949-ben átadták a Moszkvai Patriarchátusnak, majd a szovjet hatalom 1962-ben bezáratta, és rekvirálta a közösségtől. A görögkatolikus közösség 1989-et követően folyamatosan éledt újjá, de egykori ingatlanját nem sikerült visszaszerezni, mivel időközben azt privatizálták. A régi tulajdont ha nem is kaphatta vissza a közösség, de kaptak helyette egy romos épületet, Egry Ferenc harangöntő egykori műhelyét, melyet 1993-ra sikerült kápolnává alakítani és felszentelni.

A felszentelés után több mint tíz évig felújítás nélkül működött a templom a régi épületben, amikor újabb problémák jelentek meg. A régi falak omladoztak, a tetőszerkezet elavult, és egyes elemei már életveszélyesek lettek. A felmérés megmutatta, a régi épület felújítása nem észszerű és nem ajánlatos. Az előkészítési munkálatok után 2005-ben elkezdődött az új templom építése, amely bár belülről elkészült, de a teljes befejezése még várat magára.

Reméljük hogy templom felépülését követően folytatódik a lelki templom építése is, és a gejőciek aktívan bekapcsolódnak a kárpátaljai magyar görögkatolikusok vérkeringésébe.

Líceumi mindennapok

Téli hittantábor (január 3-5)

Jan. 3-5 líceumban megrendezésre került a 7-9 osztályosok számára a téli hittantábor. Volt itt minden: ismerkedős játékok, just dance, csocsó, darts, pingpong, kézműveskedés, előadás, szellemi vetélkedő, ügyességi vetélkedő, szertartások, beszélgetések, móka, kacagás....

Házszentelés a líceumban (január 11)

Idén is megszenteltük a kollégiumi szobákat, tantermeket és egyéb helységeket az intézményen belül, minden rossztól való megóvásért!

Érettségire fel... (január 21)

Líceumunk öregdiákjai az idei végzős osztályban beszámolót tartottak a felsőoktatásban töltött diákéletről. Megosztották élményeiket, tapasztalataikat. Felhívták a figyelmet az érettségi rendszer nehézségeire.

Kölcsi Tamás a Debreceni Egyetemen gépészmérnöki szakon tapasztaltakat osztotta meg a végzősökkel.

Zoltán György az ungvári Boldog Rómzsa Tódor Hittudományi Akadémia papnövendéke az ungvári hallgatói életet speciális szemszögből mutatta be.

Köszönjük az öregdiákok segítségét!

Kultúrnapok a sztojka líceumban (január 18-22)

A magyar kultúra napja alkalmából a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum műveltségi vetélkedőt rendezett, ahol a diákok összemérhették tudásukat művészetismeretből! A programok a hét során folytatódnak!

Farsangi bál (február 2)

A böjthöz közeledve jelmezes farsangi bált rendezett líceumunk, melyet mind a diákok, mind a tanárok nagyon élveztek! A jelmezek között volt ítélő bíró, cigánylány, ördög, angyal, hercegnő, cica, nyuszi, bohóc, Rihanna, Caesar, Piroska, Mikulás, rockker, pantonim, ufó, orvos, kalóz, táncosnő...

Valentin-napi angol nyelvű vetélkedő (február 17)

A sztojkás diákok idén is felmérhették angol tudásukat. Líceumunk angol tanára, Margitics Marianna szervezésével osztályonként mérkőztek meg. Volt evőverseny, dalszövegfelismerés, csokievés, sminkelés, a Valentin-nap tiszteletére pedig szerelmi vallomás, stb. Az első helyet a 10. osztály nyerte el, gratulálunk nekik!

Hétvégi kézműves foglalkozások (február 20)

A sztojkás diákok a hétvégét a líceumban töltötték. Szombat délutánja sem telt unalmasan, egyesek a koliba elkészítésében segédkeztek, míg mások kézműveskedtek.

Nyílt nap (február 20)

Február 20-án került sor a 2016-os felvételi előtti nyílt napra, valamint az első konzultációra is. A továbbtanulni vágyó tanulók és szüleik amellett, hogy kis segítséget kaphattak a felvételi eljárással és a líceummal kapcsolatban, a sztojkás diákok tanóráit is meglátogathatták, kicsit mélyebb betekintést nyerve az itt folyó oktatásba.

Pannonhalmiak Karácsfalván (március 5-10)

A Pannonhalmi Bencés Gimnázium diákjai és kísérő tanárai március 5-10. között vendégei líceumunknak. Március 6-a este az ismerkedés jegyében telt el.

Március 8-án már húsvétra készülve líceumunk ügyes kezű diákjai dekoratív hímes tojásokat készítettek, mellyel színesebbé tették az iskola belső terét.

Március 9-én pedig együtt ünnepelhettük velük kápolnánk búcsúját, melyen rész vettek kerületünk papjai, valamint a hajdúdorogi Szent Bazil Oktatási Központ tanárai és diákjai.

ESPÁN Rita:

- OLDAL

Ami közelebb hoz az Isteni világhoz

Január 6. és 10. között a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban szervezte meg hagyományos ikonfestő lelkigyakorlatát a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet.

„Urunk, Jézus Krisztus testi életének örök emlékezetét ... őrzi a hagyomány, hogy emberi formában ábrázoljuk, azaz látható teofániájában, jól tudva, hogy így magasztaljuk fel Isten Igéjének megalázkodását" – hangzik Szent Germanosz konstantinápolyi pátriárka ikontiszteletről szóló gondolata, amely évről évre a lelkigyakorlat mottójaként szolgál.

A most negyedik alkalommal megszervezett ikonfestő lelkigyakorlaton 17 fő vett részt. A négy nap alatt megismerkedtek az ikonfestés történetével, azokkal a technikákkal, anyagokkal, amelyekkel évszázadokkal ezelőtt készült, s amelyekkel ma készül egy ikon. Az esemény lelkigyakorlat jellegét az adja meg, hogy festés közben az alkotók megtapasztalhatják azt a lelkületet, amely az ikonfestéshez szükséges, s amely által az elkészült mű több lesz egy egyszerű képnél. A görögkatolikus egyházban nagy tisztelet övezi az ikonokat, mert ezzel ábrázolható Jézus Krisztus megtestesülése, az Atya, a Fiú, Mária és a szentek. Az ikonok az isteni világot mutatják be, amelyet fokozatosan ismer meg és ér el az ikonfestő, közelebb kerülve ezzel Istenhez és ahhoz a személyhez, akit az ikon ábrázol.

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet negyedik ikonfestő lelkigyakorlata január 10-én szentliturgiával zárult, amely során Zolcsák Miklós megszentelte az elkészült ikonokat.

Megvan az ideje a táncnak

Január 30-án a beregszászi Arany Páva étteremben szervezte meg negyedik alkalommal farsangi jótékonysági bálját a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ), amelyre idén rekordszámú, közel 350 vendég érkezett.

A Milan Šašik, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye püspöke és Szalipszki Endre, Magyarország Beregszászi Konzulátusának főkonzulja fővédnöksége alatt megrendezett bálon a Tiszaújhelyben található Görögkatolikus Ifjúsági Ház (az Újhelyi-kúria) felújítására gyűjtöttek a szervezők.

Az est megnyitóján Szalipszki Endre a GISZ 2015-ös báljára emlékeztetett, amelynek megszervezése, mint fogalmazott, igazi bátorságról tanúskodott az akkori körülmények között. S bár a gondok nem szűntek meg, idén már bizakodóbbak lehetünk a jövőre nézve. Levcsenkó Róbert, az egyházmegye Beregszászi Esperesi Kerületének espereshelyettese arról szólt, hogy szükség van a vidámságra, felüdülésre, ami segít felkészülni egy újabb „komoly feladatra", a nagyböjtre, az pedig a Krisztussal való találkozásra.

Lődár Jenő, a GISZ elnöke köszöntőjében hangsúlyozta: az ifjúsági házzal kapcsolatos elképzeléseink azt mutatják, hogy hosszú időre tervezünk megmaradni kárpátaljainak, magyarnak és görögkatolikusnak. Aki sokáig marad, mer nagyokat vállalni. S hisszük, hogy Isten támogatásával megvalósulhatnak a tervek, álmok.

A szervezők az idén is színes kulturális programmal kedveskedtek vedégeiknek. Fellépett a Beregszász Dixieland Band, a nagybégányi Baraté Edina és a batári Sztojka Vanessza énekükkel örvendeztették meg a közönséget, Gál Natália és Kacsur András, a Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színház színművészei pedig megzenésített versekkel emelték az est fényét. A bál nyitótáncát ez alkalommal is a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum végzős diákjai járták el.

A bál jótékonysági célját idén is a belépőjegyek és a tombola megvásárlása, illetve az árverés szolgálta. A tombolán közel 40 magánszemély, vállalkozó, szervezet jóvoltából ruhaneműk, értékes faliképek, szőttesek, ajándékcsomagok, nemes italok, szépészeti és vacsorautalványok, ékszerek, újság-előfizetések, könyvek találtak új gazdára. Árverésre idén – szintén jótékony felajánlásoknak köszönhetően – hét tárgy került.

A mulatsághoz a Két Kanál együttes játszotta a talpalávalót, amely, ahogy az eddigi bálokon, most is fergetes hangulatot teremtett.

Kit látsz, ha a szemébe nézel?
Nagyböjti Ifjúsági Lelkigyakorlat Karácsfalván

Istenkép, életút, fény, ablak, félelem, egymás és saját magunk megértése – ezen dolgok alakulása, (elvont és konkrét) jelentése és jelentősége jegyében zajlott a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) által a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban február 26. és 28. között megtartott Nagyböjti Ifjúsági Lelkigyakorlat.

A lelkigyakorlatot, amelyen idén több mint 50, nem csupán görögkatolikus fiatal vett részt, Ábrány Krisztián csepei görögkatolikus áldozópap vezette. Elmélkedésekkel telt az „épülés".

Sok mindent tudhatunk Istenről, ám ez mégsem egyenlő azzal, hogy ismerjük is őt. Nem elég tudni, ta-

pasztalni is kell. Ezért Krisztián atya arra biztatott, idézzük fel azt a pillanatot életünkből, amikor a leginkább szerettünk valakit, s azt is, amikor úgy éreztük, a leginkább szeretve, elfogadva vagyunk. Ezeket a pillanatokat érdemes felidézni akkor, amikor sötétséget érzünk magunk körül, hiszen ahogy a nap mindig ugyanúgy süt, úgy Isten is mindig ugyanúgy szeret. Krisztián atya arra ösztönzött, hogy ismerjük fel ehhez saját istenképünket. Tudatos és érzelmi viszonyulásunk sokszor távol van egymástól. Amikor megkapunk valamit, amire vágytunk, azt mondjuk: jó az Isten; ha nem, akkor már nem tartjuk annak. Az elmélkedés során ahhoz kaptunk alapot, hogy saját életünkben felismerjük a negatív (büntető, figyelő, bűneinket számláló) vagy éppen a pozitív (gondoskodó, szerető Isten, jó pásztor, teremtő Atya) istenképet. Ezek folyamatosan keverednek, de akkor tekinthető érettnek az ember hite, ha egyensúlyban van az Istenről meglévő tudás a hozzá fűzött érzelmekkel. Az érettebbé válás érdekében kell ezeket időről időre megvizsgálni.

Az elmékedéseket követően kiscsoportos beszélgetések és egyéni, csöndben eltöltött percek által kerülhetett közelebb ki-ki a maga istenképéhez.

A második estét lezáró fórumon névtelenül tehette fel bárki azokat a kérdéseket a lelkigyakorlat vezetőjének és a résztvevőknek, amelyek foglalkoztatják, de amelyekre nem mer rákérdezni. Szó volt tehát bűnökről, korlátokról, változásokról. „Az ember a bűnei miatt fél a haláltól, mert nem tudja, mi vár rá."; „A Sátán mindig sokat ígér, keveset ad, és minden elvisz."; „Ami egy kapcsolatban elromlott, azt csak a kapcsolatban lévő felek hozhatják helyre, nemcsak a párkapcsolatban, hanem az Istennel való kapcsolatban is".

A lelkigyakorlat február 28-án szentliturgiával zárult a helyi görögkatolikus templomban.

„Meglehetősen jó kapcsolatom volt az Úrral. Szoktam kérni tőle dolgokat, szoktam beszélgetni vele, dicsőíteni őt és hálát adni neki. De állandóan megvolt az a kellemetlen érzésem, rá akar bírni, hogy a szemébe nézzek. És én nem akartam ezt. Beszéltem ugyan, de félretekintettem, amikor úgy éreztem, hogy néz engem. Mindig máshová néztem, és tudtam, hogy miért. Féltem, hogy szemrehányást találok a tekintetében valamely meg nem bánt bűnöm miatt. Azt gondoltam, elvárással találkozom, bizonyára akar tőlem valamit. Egy szép nap összeszedtem a bátorságomat és rátekintettem. Semmi szemrehányás, elvárás, a szemek csupán ezt mondták: szeretlek. Sokáig néztem ezekbe a szemekbe, kutatva tekintettem belé-jük. De ez volt az egyetlen üzenet: szeretlek. Kimentem és sírtam, mint Péter." (Anthony de Mello jezsuita szerzetes).

Ferenc pápa és Kirill pátriárka közös nyilatkozata

Február 12-én Kuba fővárosában, Havannában találkozott Ferenc pápa és Kirill moszkvai pátriárka, az orosz ortodox egyház feje. Ez az egyháztörténetben az első alkalom, hogy a pápa és a moszkvai pátriárka találkozott egymással. Találkozójuk során egy 30 pontból álló közös nyilatkozatot írtak alá, melyet most főbb pontjaiban ismertetünk.

Égtájak és korok találkozási pontján

A pápa és a pátriárka hálát adnak az Istennek a történelem során most első alkalommal létrejött találkozóért, hiszen örömmel újra egymásra találtak, mint testvérek a keresztény hitben. A találkozóra Kubában került sor, észak és dél, kelet és nyugat kereszteződési pontján és erről a szigetről, az „Újvilág" reményeinek és a 20. századi történelem drámai eseményeinek szimbolikus helyéről szólnak Latin-Amerika és a többi földrész összes népéhez.

A kereszténység első évezrede közös lelki örökségének tanúja a Szűzanya, a szentek és főként a vértanúk

Örülnek annak, hogy a keresztény hit itt dinamikusan növekszik. Latin-Amerika hatalmas vallási potenciálja miatt a térség nagy jövő előtt áll. Hangsúlyozzák, hogy amikor most a „Régi világ" egykori konfliktusaitól távol találkoznak egymással, különös erővel érzik a katolikusok és ortodoxok közötti közös munka szükségét és osztoznak a kereszténység első évezredének közös lelki örökségén, aminek tanúja Isten szentséges Anyja, Szűz Mária, valamint a szentek, köztük számtalan vértanú.

Katolikusok és az ortodoxok ezer éve az eucharisztia közös ünneplése nélkül

Fájdalommal állapítja meg a nyilatkozat, hogy az első tíz évszázad közös hagyománya ellenére, a katolikusok és az ortodoxok mintegy ezer éve nélkülözik az eucharisztiában való közösséget. Megosztottak olyan sebek miatt, melyet az őseiktől örökölt eltérések okoztak és fájlalják az egység elvesztését. Fájlalják továbbá, hogy sok akadály létezik még, de óhajtják az Isten által akart egység helyreállítását. Ehhez szükség van arra, hogy ortodoxok és katolikusok egybehangzó tanúságot tegyenek az igazságról.

Emlékeztetnek a jelenkori keresztényüldözésekre

Megfontolásaikban először a jelenkor keresztényüldözéseinek a térségei felé fordulnak, a közel-keleti és észak-afrikai ország felé, ahol a kereszténységet családostul kiirtják, templomaikat barbár módon lerombolják és kirabolják, szent tárgyakat megszentségtelenítik, szobraikat ledöntik. Fájdalommal tapasztalják, hogy Szíriában, Irakban és más közel-keleti országban a keresztények tömegével hagyják el földjüket, ahonnan a hitük elterjedni kezdett, és ahol ők az apostolok kora óta együtt éltek más vallási közösségekkel.

A nemzetközi közösség sürgős segítségét kérik

A nyilatkozat a nemzetközi közösség sürgős segítségét kéri, hogy megelőzzék további keresztények elűzését a Közel-Keletről. Szíria és Irak érdekében arra buzdítják a nemzetközi közösséget, hogy vesse-

nek véget az erőszaknak és a terrorizmusnak. Külön szót emelnek az elrabolt aleppói metropolita testvéreik szabadon bocsátásáért. Fejet hajtanak azok vértanúsága előtt, akik életükkel tanúságot tettek az evangélium igazságáról. Emlékeztetnek arra, hogy ebben a nyugtalanító korban a vallásközi párbeszéd nélkülözhetetlen.

Az ateista rezsimek uralkodásából kikerült országok megújult hitélete

Hálát adnak az Istennek, hogy korábban nem látott mértékben megújul most a keresztény hit Oroszországban és Kelet-Európa sok országában, ahol ateista rezsim uralkodott évtizedeken át. Viszont aggodalommal szólnak arról, hogy sok országban a keresztények egyre gyakrabban a vallásszabadság korlátozásába ütköznek, hogy megvallják saját meggyőződéseiket és aszerint élhessenek.

Intés a vallási identitást nem tisztelő integrációval szemben

Az európai integrációs folyamat kapcsán óvatosságra intenek egy olyan integrációval szemben, amely nem tiszteli a vallási identitást, pedig Európának hűnek kell maradnia keresztény gyökereihez. Kérik a kelet- és nyugat-európai kereszténye ket, hogy fogjanak össze s együtt tegyenek tanúságot Krisztusról és az evangéliumról oly módon, hogy Európa megőrizze a kétezer éven át keresztény hagyomány által formált lelkét. Szót emelnek a nagy nehézségekkel küzdő, nélkülöző, szegénységben élő emberekért, mert nem maradhatnak közömbösek sok millió elvándorló és menekült sorsával szemben. Leszögezik, hogy a keresztény egyházaknak védelmezniük kell az igazságosság követelményeit, a tiszteletet a népek hagyományai iránt és a hiteles szolidaritást mindazokkal, akik szenvednek.

Védeni kell a család és a házasság identitását

Aggódva látják, hogy a család válságban van sok országban. Az ortodoxoknak és katolikusoknak ugyanaz a felfogásuk a családról, tanúságot kell tenniük arról, hogy a család az életszentség útja, ami megmutatkozik a házasok egymás iránti hűségében, a nyitottságukban a gyermekvállalásra és a gyermekek felnevelésére, továbbá a nemzedékek közötti szolidaritásban és a leggyengébbek iránti tiszteletben. A család a házasságon, egy férfi és egy nő szabad és hűséges szeretetcselekedetén alapszik. A szeretet az, ami megpecsételi egyesülésüket, és megtanítja nekik, hogy ajándékként fogadják el egymást. A házasság a szeretet és a hűség iskolája. Szomorúan látják, hogy az együttélési formákat immár egy szintre helyezték a házassággal. Az apaságnak és az anyaságnak mint a férfi és a nő bibliai hagyomány által megszentelt sajátos hivatásának a fogalmát pedig száműzik a köztudatból.

Gyerekek és idősek jogai a méltó élethez

Hangsúlyozzák a gyermekek és az idősek jogait az őket megillető élethez. Aggódnak a mesterséges megtermékenyítés technikái miatt, mert az emberi élet manipulálása támadás az Isten képére teremtett ember létezésének alapjai ellen. Szólnak a keresztény fiatalokhoz is arra buzdítván őket, hogy ne féljenek szembeúszni az árral, ne féljenek Isten igazságát védelmezni, amelyhez a mai szekuláris normák már messze nem alkalmazkodnak.

Elutasítják a prozelitizmus, az áttérítés mindenféle formáját

A nyilatkozat a közös krisztusi küldetés jegyében kizárja a prozelitizmus, az áttérítés mindenféle formáját. Elfogadhatatlan, ha valaki tisztességtelen eszközöket használva igyekszik a híveket arra rávenni, hogy egyik egyházból átlépjenek egy másikba. Szólnak a görögkatolikusok és az ortodoxok helyzete kapcsán arról is, hogy az „uniatizmus" múltban alkalmazott módszerét immár nem lehet az egység helyreállítására alkalmazni.

Görögkatolikusok és ortodoxok Ukrajnában békében és egyetértésben éljenek

Fájdalommal említik meg az Ukrajnában zajló összetűzést, amely már sok áldozattal járt. Kívánják, hogy az ortodox hívek közötti szakadás megoldását el tudják érni Ukrajnában a meglévő egyházjogi előírások alapján, hogy valamennyi ortodox keresztény Ukrajnában békében és egyetértésben éljen. Végül arra emlékeztetnek, hogy a katolikusoknak és ortodoxoknak testvériesen együtt kell működniük az üdvösség örömhírének hirdetésében, tanúságot kell tenniük közösen az emberi személy erkölcsi méltóságáról és valódi szabadságáról, „hogy a világ higgyen".

Szűz Mária pártfogását kérve

Az ősi ima szavaival „Oltalmad alá futunk, Isten szent szülője!" kérik, hogy a Boldogságos Szűz Mária bátorítsa a testvériségre az őt tisztelőket, hogy ismét egyek legyenek az Isten által meghatározott időben, békében és egyetértésben.
Aláírták: Ferenc, Róma püspöke, a Katolikus Egyház pápája és Kirill Moszkva és egész Oroszország pátriárkája Havannában, 2016. február 12-én.

Forrás: Vatikáni Rádió

GÖRÖGKATOLIKUS

SZENT PANTELEIMON KARITÁSZ

A „Szent Panteleimon Karitász" ukrajnai felsőoktatási intézményben tanuló kárpátaljai diákok részére szociális és tanulmányi ösztöndíj pályázatot hirdet a 2015/2016-os tanév II. félévére.

Az ösztöndíjra minden olyan katolikus/keresztény magyar diák pályázhat, aki:

• magyar középiskolában, illetve líceumban/gimnáziumban szerzett érettségi bizonyítványt (illetve az a diák, aki olyan településen lakik, ahol nem oldható meg a magyar középiskolában, magyar tannyelvű osztályban, líceumban vagy gimnáziumban való tanulás, emiatt ukrán középiskolában, líceumban/gimnáziumban szerzett érettségi bizonyítványt) nappali vagy LEVELEZŐ tagozaton tanul ukrajnai főiskolán vagy egyetemen, vagy felvételt nyert ilyen intézménybe;
• első diplomás képzésben vesz részt;
• szociálisan rászorul a támogatásra;
• az aktuális félévet ukrajnai felsőoktatási intézményben végzi (nem tölti a szemesztert külföldi oktatási intézményben megszervezett részképzésen)

Előnyt jelent, ha:
• eddigi tanulmányi eredményei jók;
• aktív tagja főiskolai/egyetemi közösségnek, egyházközségi csoportnak (Görögkör, Grund, GISZ) stb.;
• a Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban tanult és érettségizett;

Pályázni pályázati űrlapon lehet, amelyet a http://gorogkatolikuskaritasz.blogspot.com oldalról letölthet („pályázati űrlapletöltése" fülecske a fejlécen).

A PÁLYÁZATI ŰRLAPHOZ CSATOLNI KELL:

• kézzel írott önéletrajzot;
• a középiskolai érettségi bizonyítvány fénymásolatát (додаток);
• a pályázóval egy háztartásban élők kereseti igazolását (fizetés, nyugdíj, egyéb);
• nyilatkozatot/igazolást arról, hogy kap (vagy nem kap) ösztöndíjat;
• igazolást az esetleges tandíjról és annak összegéről;
• parókusi/plébánosi ajánlást zárt borítékban;
• egyházközségi vagy főiskolai hittancsoport, közösség vezetőjének nyilatkozatát a tagságáról
• 1 db. saját címre ukránul megcímzett válaszborítékot 2, 40 Hrivnya értékű bélyeggel ellátva;
• iskolalátogatási igazolást vagy egy igazolást arról, hogy felvételt nyert a felsőoktatási intézménybe;
• a leckekönyv fénymásolatát, amelyen a 2015/2016-os tanév I. szemeszterének eredményei láthatóak, ha a pályázó már felsőoktatásban tanul.
• egy begépelt interjút:
- melynek témája a görögkatolikus egyház legalizációjának az eseményeit dolgozza fel (1989-'91 között);
- 3-5 A/4-es oldal terjedelemben 1,5 sorköz;
- a pályázó által választott egyházközségben, egy görögkatolikus hívő elbeszélése alapján...;
- az adatközlő pontos adatainak feltüntetésével lábjegyzetben (név, születési idő és hely, felekezet, jelenleg hol él életvitelszerűen, a tárgyalt időszakban hol élt, mi volt a foglalkozása a tárgyalt időszakban, mi a végzettsége, érte-e hátrány a hite miatt, továbbá az interjúkészítésének időpontját, az interjúkészítő elérhetőségeit...)
- az interjút elektronikus formában is el kell küldeni a gorogkatolikus.karitasz@gmail.com címre.
- nem feltétel, de előnyt jelent, ha az interjúról hanganyag is készül és azt is csatolja a pályázó mellékletként a gorogkatolikus.karitasz@gmail.com címre;

A pályázatokat a következő címre várjuk ajánlott küldeményként:
90202 Beregszász, II. Rákóczi Ferenc tér 6.,
2016. április 18-ig;

A borítékon a következőt kérjük feltüntetni:

Görögkatolikus Ifjúsági Központ
Szent Panteleimon Karitász

Az elkészült pályázatokat személyesen is be lehet nyújtani a Görögkatolikus Ifjúsági Központban minden kedden, szerdán és csütörtökön 10:00-tól 14:00-ig (Beregszász, II. Rákóczi Ferenc tér 6. - a Petőfi szoborral (Aranypáva étterem) szemben piros-fehér-zöld ajtó 2. emelet);

A hiányos pályázatokat érvénytelennek tekintjük!

Az ösztöndíj maximális összege egy főre 2000 hrivnya.

A pályázat benyújtásának határideje: 2016. április 18.
A pályázókat 2016. április 27-ig, értesítjük a pályázati eredményükről.

A nyertes pályázók nevét az KárpátIkon c. újságban és a Szent Panteleimon Karitász blogoldalán (http://gorogkatolikuskaritasz.blogspot.com) közzé tesszük.

Minden pályázónak sok sikert kívánunk!
Dicsőség Jézus Krisztusnak!

VILÁG - EGYHÁZ

Terrortámadás áldozatául estek Teréz anya nővérei Jemenben

Március 4-én fegyveresek lemészárolták a – Kalkuttai Teréz anya által alapított – Szeretet Misszionáriusai kongregáció négy tagját ádeni kolostorukban. A nővérek mellett a közösség tíz munkatársa is életét vesztette, de a kolostor főnöknője túlélte a terrortámadást.

A nővérek közül kettő Ruandából, egy Indiából és egy Kenyából származott.

A péntek reggeli támadás után a közösség által gondozott idősek és fogyatékkal élők valamennyien életben vannak, de a merénylők valószínűleg fogva tartják Tom Uzhunnalil indiai szalézi szerzetest, aki a kolostorban élt, és a rajtaütés perceiben a kápolnában imádkozott. A szerzetes azután költözött a kolostorba, hogy múlt szeptemberben az általa vezetett ádeni Szent Család-templomot kifosztották és felgyújtották ismeretlen fegyveresek.

A hírt Paul Hinder püspök, dél-arábiai apostoli vikárius tette közzé, aki szerint egyértelmű, hogy vallási indítékú bűncselekmény történt. „Tudtuk, hogy a helyzet nehéz, és hogy a már korábban is megtámadott nővérek bizonyos kockázatot vállaltak – fogalmazott a püspök. – Mégis úgy döntöttek, hogy maradnak, bármi is történjék, mert ez részét képezi a lelkiségüknek. Másrészt világos volt, hogy a környék nem biztonságos, még ha nem is voltak különleges előjelek, és nehéz hírekhez jutni."

A pápa fájdalmát fejezte ki az elefántcsontparti támadások áldozatai miatt

Ferenc pápa részvétét fejezte ki az elefántcsontparti üdülőtelepen elkövetett robbantások áldozatai miatt. Táviratában lelki közelségéről biztosítja a sérülteket és az érintett családokat. A Szentatya elítéli az erőszak és a gyűlölet minden formáját és áldását adja az afrikai országra.

Az Al-Kaida terrorszervezet magára vállalta a Grand-Bassam üdülőváros tengerpartján március 13-án, vasárnap végrehajtott merényletet, amelynek következtében 16 ember életét vesztette, közöttük egy francia és egy német turista.

Szíria: a dzsihadisták szabadon engedtek 43 asszír keresztényt

Az ún. Iszlám Állam dzsihadistái szabadon engedtek 43 asszír keresztényt a 250 személy közül, akiket a Khabur-folyó völgyének keresztény falvaiból hurcoltak el. Szíria észak-keleti részén egy évvel ezelőtt a dszihadista fegyveresek által végrehajtott támadás során rabolták el őket. Azóta a foglyul ejtett keresztényeket különböző csoportokban folyamatosan szabadon engedték.

A állandó halálos fenyegetések ellenére szabadon engedték őket

Október elején a dzsihadista honlapokon közzé tettek egy videót a Khabur-völgyéből származó három asszír keresztény meggyilkolásáról. A videót a dzsihadista propaganda hasonló eseteiben is tapasztalt hátborzongató és látványos rituálék szerint forgatták. Bejelentették benne, hogy a többi fogvatartott kivégzése folytatódik mindaddig, amíg át nem utalták számukra a váltságdíjat, amelyet szabadon bocsátásukért követeltek.

Az ún. Iszlám Állam kezében még 180 szír és asszír keresztény van Karaitin városából

A keleti asszír egyház forrásai szerint a 43 fogoly szabadon bocsátásának hírét követően már nem marad több, a Khabur-völgyéből származó keresztény a dzsihadisták kezében. Ugyanakkor továbbra is fogva tartanak 180 szír és asszír keresztényt Karaitin (Qaryatayn) városából, amelyet a múlt év augusztus 6-án foglaltak el.

Szeptember 4-én avatják szentté Teréz anyát

Ferenc pápa március 15-én délelőtt, a napközi imaóra során rendes nyilvános konzisztóriumot tartott boldogok szentté avatása ügyében. A konzisztóriumon döntött többek között Boldog Kalkuttai Teréz anya szentté avatásának időpontjáról is.

Teréz anya szentté avatási szertartását Rómában tartják majd a Szent Péter téren, a szentmisét Ferenc pápa mutatja be az irgalmasság szentéve önkénteseinek jubileuma keretében. A szentté avatás dátuma a Szeretet Misszionáriusai szerzetesrend alapítója halálának évfordulójához kötődik. Teréz anya 1997. szeptember 5-én hunyt el az indiai Kalkuttában.

Ferenc pápa decemberben hagyta jóvá a Szentek Ügyeinek Kongregációja döntését Boldog Kalkuttai Teréz anya szentté avatásáról, miután a szentté avatási ügyekben döntő vatikáni kongregáció elismerte a Teréz anya közbenjárására történt csodát: egy brazíliai mérnök gyógyulását.

Teréz anya szentté avatása az irgalmasság szentéve egyik legnagyobb vatikáni eseményének ígérkezik.

Forrás: Magyar Kurír

ESEMÉNYEK

Farsangi bál Palágykomorócon

Jó hangulatban telt a palágykomoróci egyházközség és a helyi kultúrház által közösen szervezett jótékonysági farsangi batyús bál, amelyre szerte az Ung-vidékről összegyűltek az ünnepelni vágyók február 6-án a helyi általános iskola tornatermében.

Az est Szkoropádszky Péter atya köszöntőjével kezdődött majd a helyi Nefelejcs asszonykórus mulattató előadása következett, amelyben egy „Bazi nagy roma lagzi"-val nevetteték meg a közönséget, később a gyerekek bemutathatták jelmezeiket és ezért jutalomban is részesültek.

Ezután a mulatságé volt a főszerep és persze izgalomé is hisz több mint 100 ajándék várta gazdáját a tombolán, volt miért izgulin, hisz a fődíja egy kétszemélyes vacsora volt az őrdarmai Csárda étteremben, de lehetett nyerni a sok ajándék mellett pizzát, édességkosarat, helyi pálinkát, sőt még egy zsák búzát is, a helyi vállalkozók felajánlásában. Köszönet a támogatóinknak és a mulatság szervezőinek, ügyük jó célt szolgál, ugyanis a bál bevételeiből a helyi karitász csoport munkáját, és ezzel a leginkább rászorulókat támogatták.

Görögkatolikus kiállítás Nyíregyházán

Beregszász, Budapest és Kisvárda után február 15-én Nyíregyházán is megnyílt a „25 éve szabadon – a Kárpátaljai Görögkatolikus Egyház helytállása és tanúságtétele" című kiállítás.

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán megrendezett tárlat a kárpátaljai görögkatolikus egyház történetét mutatja be a második világháború utáni betiltástól kezdve az 1949–1989 közötti illegalitás évein át a rendszerváltást követő legalizációig, valamint napjainkig.

A kiállítás anyagát a beregszászi II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán működő főiskolai lelkészség, a GörögKör állította össze.

A nyíregyházi tárlatot Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Főegyházmegye metropolitája nyitotta meg, aki beszédében kiemelte, hogy a kárpátaljai görögkatolikusok hite megtartó erővel bír a magyarországi hittársak számára is, az anyaországiak pedig igyekeznek támogatni a határon túli testvéreiket.

A továbbiakban Janka György egyháztörténész, főiskolai tanár köszöntötte az egybegyűlteket, aki a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye történetének rövid ismertetése mellett a rendszerváltás éveiben Kárpátalján átélt személyes élményeiről is beszámolt a jelenlévőknek.

Ezt követően Véghseő Tamás, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola rektora és Orosz Ildikó, a Rákóczi-főiskola elnök asszonya szólt az egybegyűltekhez. Mindketten a kárpátaljai illegalitáshoz kapcsolódó gyermekkori emlékeiket idézték fel.

A tárlatot annak rendezője, Marosi István görögkatolikus áldozópap, a GörögKör vezetője ismertette az egybegyűltekkel.

A rendezvényt a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola énekkarának fellépése tette ünnepivé.

A GörögKör kiállítása február 29-ig tekinthető meg Nyíregyházán, majd Máriapócson lesz látható a kárpátaljai görögkatolikus egyházat bemutató tárlat.

Marosi Anita (karpatalja.ma)

„Itt a farsang, áll a bál, keringőzik a kanál."
Farsangi bál Csepében

A csepei görögkatolikus egyházközség, fiatalabbaknak és idősebbeknek egyaránt, február 20-án tartotta meg farsangi bálját a helyi kávézóban.

A farsangi mulatság nagy népszerűségnek örvend. Több mint kétszáz szórakozni vágyó felnőtt és gyermek jelent meg a rendezvényen, amelyen egymást is vendégül látták a hozott finomságokkal.

A teremdíszítés a csepei hittanosok keze munkáját dicsérte. A bálon a „Két kanál" együttes biztosította a hangulatot. A slágerekre mindenki örömmel táncolt.

Az estét színesebbé tette a tombola nyeremények kisorsolása. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a Dorkász segélyszervezetnek a felajánlott értékes ajándékokért.

A nyeremények között megtalálhatóak voltak: ágytakarók, képek, festmények, hobbifelszerelések, felnőtt cipők stb... A fődíj egy gyógy matrac és egy gyógy párna volt.

A csepei görögkatolikus egyház nevében ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak a bál megszervezéséhez, kiváltképpen Ábrány Krisztián atyának!

Kiss Vodosztávszka Irina

IV. Kereszthódoló körmenet

Negyedik alkalommal tartották meg február 28-án kereszthódoló körmenetüket Beregszászban a Beregszászi Magyar Esperesi Kerület görögkatolikus hívei.

A magyar egyházközségekből érkező proseciók a beregszászi vasútállomáson gyűltek össze kereszthódoló vasárnap, amikor a katolikus egyház a keresztre mint a győzelem és a megváltás jelképére, s Krisztus dicsőségére emlékezik. Ennek tiszteletére rendezi meg évről évre az esperesi kerület azt a körmenetet, amelyen Jézus szenvedéseinek állomásait járják végig a hívek, miközben felváltva viszik a vállukon a keresztet.

Idén Luscsák Nílus, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke is részt vett az eseményen.

A több száz hívőből, valamint az esperesi kerület papságából, illetve az Ungvári Romzsa Tódor Görögkatolikus Teológiai Akadémia és Papnevelő Intézet kispapjaiból és a Karácsfalvi Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum diákjaiból álló menet a vasútállomásról indult el, s először az esperesi kerület magyar papjai vitték a keresztet. 12 állomásból állt a körmenet, minden stációnál felolvastak az evangéliumból egy-egy részt, melyet prédikáció követett.

Az állomások között az egyháztanácstagok, az

édesanyák, a betegek, a kórházi dolgozók, a tisztelendő asszonyok, az özvegyek, az édesapák és a pedagógusok hordozták felváltva a keresztet, miközben népi vallásos énekeket, zsoltárokat és tropárokat énekeltek.

A római katolikus templom előtti stációnál Molnár János esperes, beregszászi római katolikus pap mondott homíliát, míg az utolsó állomáson, a görögkatolikus templom előtt Nílus püspök szólt a jelenlévőkhöz.

A nagyböjt harmadik vasárnapján megtartott kereszthódoló körmenet a magyar himnusz eléneklésével és éltetéssel ért véget.

Marosi Anita (karpatalja.ma)

Kárpátalján tartotta első kihelyezett ülését a Karitatív Tanács

Kárpátalján tartotta első kihelyezett ülését a Karitatív Tanács március 10-én.

A beregszászi polgármesteri hivatalban tartott tanácskozást követő sajtótájékoztatón Soltész Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára elmondta: a Karitatív Tanács tagszervezetei a Kárpátalján tartott kihelyezett ülésükkel természetes módon kifejezték, hogy Magyarország, más országokhoz hasonlóan, elsősorban a máshová szakadt testvéreit segíti.

És ugyanennyire fontos az is, hogy olyan országokon igyekszünk segíteni, amelyek közel vannak hozzánk földrajzilag, kulturálisan és a vallást tekintve, s Ukrajna ilyen ország – tette hozzá a Karitatív Tanács elnöke.

Üzenetértéke van annak, hogy Kárpátalján tartotta első kihelyezett ülését a KT, jelezve ezzel a kárpátaljai magyarságnak és az ukrán embereknek, hogy a magyar emberek, Magyarország nem feledkezett meg róluk, és továbbra is számíthatnak a támogatásra – hangsúlyozta Soltész Miklós,

Majd kifejtette: Magyarország erejéhez mérten igyekszik segíteni a háborús konfliktustól szenvedő ukrán embereken is. Ki kell mondanunk, hogy Európa nyugati fele megfeledkezett Ukrajnáról, hiszen az Európai Unió kezdetben nagy gazdasági, politikai és egyéb ígéretekkel kecsegtette az országot, ami – mint időközben kiderült – nagyrészt a szavak szintjén maradt.

Az államtitkár közölte, a KT kihelyezett ülésének másik napirendi pontja az április közepén záruló gyűjtésből összeállítandó segélyszállítmány célba juttatásának és elosztásának kérdése volt. A Karitatív Tanács elnöke reményét fejezte ki, hogy ezúttal is sikerül a tavaly júniusi szállítmányhoz hasonló, nyolc kamionból álló konvojt útnak indítani – ismét fele-fele arányban – Kárpátaljára és Ukrajna belső területeire.

A Karitatív Tanács ülésén a Szent Lukács Görögkatolikus Szeretetszolgálat a kárpátaljai görögkatolikus Szent Pantaleimon Karitász javára ajánlott fel 1.267.000 Ft. pénzadományt, mely a Szeretetszolgálat dolgozói körében meghirdetett nagyböjti gyűjtésből és a Szeretetszolgálat adományából tevődött össze. (MTI)

Görögkatolikus hittanverseny Karácsfalván

Tizenhetedik alkalommal szervezték meg hittanosok számára a kárpátaljai magyar görögkatolikusok hagyományos hittanversenyét, melyre idén a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban került sor több mint 40 csapat részvételével.

A verseny kezdetén Harangozó Miklós tiszaújhelyi áldozópap, a verseny idei főszervezője szólt a versenyzőkhöz, s kiemelte: a képzeletbeli babérkoszorút csak becsületes versenyen érdemes elnyerni. Azok pedig, akik nem érnek el helyezést, remélhetőleg célként tűzik ki maguk elé a következő évre, hogy még jobban felkészüljenek a következő versenyre.

Az idei hittanverseny témája Sámuel első könyve volt. A verseny írásbeli feladatsorát Demkó István vásárosnaményi görögkatolikus parochus állította össze. A legfeljebb négy fővel induló csapatoknak másfél óra állt rendelkezésükre a feladatsor megoldásához. Ezt követően másfél perc alatt kellett megválaszolniuk a villámkérdések sorát. Az írásbeli és szóbeli rész levezetését és a feladatlapok javítását egyaránt főként az Ungvári Boldog Romzsa Tódor Teológiai Akadémia papnövendékei végezték.

Idén 25 magyar egyházközségből több mint 150 versenyző érkezett 43 csapatban a versenyre. A kiscsoportban (5–7. osztály) 20, a középső csoportban (8–9. oszt.) 16, a nagycsoportban (10–11. oszt.) 7 kárpátaljai magyar görögkatolikus egyházközség csapata mérte össze tudását. Hangsúlyozandó, hogy az egyházközségek között olyan is akad, amelyik magyar iskolával nem rendelkező településen működik, így olyan gyerekek is versenyeztek, akik „csak" a hittant tanulják magyarul.

A verseny eredményei a következők:

Kiscsoport: 1. Jánosi 2. Tiszaújhely 3. Batár.

Középső csoport: 1. Macsola, 2. Téglás, 3. Nagybégány).

Nagycsoport: 1. Palágykomoróc, 2. Tiszacsoma, 3. Batár.

A Szent Pantaleimon Karitász, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és a Kárpátaljai Református Egyház Diakóniai Osztálya jóvoltából a résztvevők emléklappal és könyvjelzős órarenddel, a helyezést elért csapatok pedig értékes társasjátékokkal tértek haza. Az első helyezett csapat mindhárom csoportban megkapta a verseny korosztályonkénti vándorikonját, amelyet a következő versenyig őriz az egyházközség. Palágykomoróc nagycsapata zsinórban harmadszor nyerte meg a versenyt, így a vándorikon Palágykomoróc után már nem vándorol tovább, azt a helyi egyházközség kapta meg. Espán Rita

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gorogkatolikus.net.ua
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380997579719
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta, Pák Diána
Munkatárs, koordinátor: Lőrinc Bernadett
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a **+380997579719** telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

Bethlen Gábor Alap

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

IV. KERESZTHÓDOLÓ KÖRMENET BEREGSZÁSZBAN

FARSANGI BÁL PALÁGYKOMORÓCON

FARSANGI BÁL SALÁNKON

FARSANGI BÁL CSEPÉBEN

IKONFESTŐ TÁBOR

RÁKÓCZI ORSZÁGGYŰLÉS 305. ÉVFORDULÓJA

GISZ BÁL

HITTANVERSENY KARÁCSFALVÁN

„25 ÉVE SZABADON" KIÁLLÍTÁS NYÍREGYHÁZÁN

KARITATÍV TANÁCS ÜLÉSE BEREGSZÁSZBAN

KÖZÖS KERESZTÚT SISLÓCON

KOLIBA ÁLDÁS MÁTYFALVÁN

GRUnD LÁTOGATÁSA RÁTI NEVŐLŐSZÜLŐKNÉL